

До
Научния съвет на Националния
институт по метеорология и
хидрология към БАН

О Т З И В

от проф. Георги Петров Пенчев, преподавател по екологично право в
Юридическия факултет на Пловдивския университет "Паисий Хилендарски"
и ръководител на Катедра "Теория и история на правото"

относно: предоставения за публична защита на 18.07.2012 г. пред
научно жури в Националния институт по метеорология и хидрология към
Българската академия на науките (НИМХ-БАН) дисертационен труд на
задочен докторант Крася Петкова Колчева с наименование "Методически
изследвания за разработване на разрешителен режим за водоползване" за
присъждане на образователната и научна степен "доктор" в област на висше
образование 5. "Технически науки", професионално направление 5.7.
"Архитектура, строителство и геодезия (Инженерна хидрология, хидравлика и
водно стопанство)"

Уважаеми членове на Научния съвет на НИМХ-БАН,

Предоставения за защита дисертационен труд на г-жа Колчева има
своеобразен интердисциплинарен характер, доколкото са разработени не само
инженерно-техническите, но и правните аспекти на водоползването у нас и в
чужбина. Това обстоятелство ми дава основание като юрист-еколог да взема
отношение главно към глава втора на дисертацията, озаглавена "Обзор и
анализ на литературните източници и нормативни документи по издаване на
разрешителни за право на водоползване в чужбина и у нас". Останалите 3
глави (първа, трета и четвърта) имат предимно хидроинженерен характер и
излизат извън моята компетентност, поради което няма да ги коментирам.

Предметът на изследване и основната цел на разработката са посветени
на един много актуален екологичен (в случая – водностопански) проблем, не
само за нашата страна, но и в световен мащаб, а именно разрешителния режим
на водоползване в светлината на басейновото управление на водите и
необходимостта от разработване на научно обосновани подходи при
издаването на разрешителното за водоползване като административен акт на
компетентен орган. Актуалността на проблематиката е подсилена и от
климатичните промени като глобален екологичен проблем, от една страна, и
от интердисциплинарния ѝ характер, изискващ ефективното сътрудничество
между учени и практикуващи специалисти в областта на водното стопанство,
от друга страна.

Горепосочената глава втора на дисертационния труд сполучливо, по мое мнение, е подразделена на три части, свързани съответно с чуждестранния и с българския опит в разглежданата област и накрая - с анализ на извършения обзор (на практика – авторски изводи). Научните приноси на кандидатката могат да бъдат обобщени в две насоки: а) с конкретен характер за определен научен или научно-приложен проблем; и б) с по-цялостно значение за дисертационния труд.

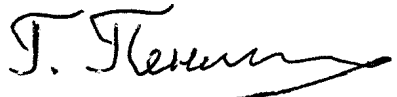
I. Конкретните научни приноси могат да бъдат очертани, както следва:

- 1) формулиране на авторска дефиниция на понятията “водно право” и “разрешителен режим” (за водоползване – бел. авт.);
- 2) авторски анализ на структурата на таксата за водоползване;
- 3) авторският избор на подхода за определяне на водните права като “водни дялове” като най-сполучлив при издаването на разрешителни за водоползване.

II. Сред кръга на научните приноси с по-цялостно значение за дисертационния труд могат да бъдат отбелязани:

- 1) разглеждане на историческото развитие на доктрината и практиката на водоползването в чужбина;
- 2) анализиране на практиката по прилагане на водното законодателство на определени държави в разглежданата област;
- 3) анализиране на българското водно законодателство, вкл. някои икономически средства (“инструменти”), свързани с правото на водоползване;
- 4) формулиране на авторски изводи от разглежданата чуждестранна и българска правна уредба и практика в разглежданата област.

В заключение изтъквам, че предложения от докторантката дисертационен труд има не само научно, но и голямо практическо значение и ще бъде особено полезен за компетентните органи, издаващи разрешителни за водоползване, и по-специално министъра на околната среда и водите (МОСВ), кмета на общината и директора на басейновата дирекция към МОСВ. Той съдържа редица приноси, които несъмнено ще обогатят българската водностопанска наука и практика. Във връзка с това смятам, че на г-жа Крася Петкова Колчева може да й бъде присъдена образователната и научна степен “доктор”.

С уважение: 

(проф. Георги Пенчев)

София, 03.07.2012 г.